

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ

Νουμά μου,

Είχες κάμποσο καιρό να δημοσιεύεις ύλη σαν κι αυτή, που πλούσιζα τώρα σκορπίζεται στα τελευταία σου φύλλα. Αρχίζω από το ρομάντσο της Γαλάτειας και το γραμματάκι της Μυριέλλας. Δεν πιστεύω να είναι ρωμιές αυτές, ή μάλλον είναι βέρες ρωμιές με τον αρχαίο χρωματισμό της φυλής μας και το βγενικό χαρακτήρα του σκαριού τους. Χρόνια τώρα που λεπτέρωθηκε η δόλια μας πατρίδα από τον Τούρκο και δεν άκουσα, μήτε διάβασα, καμιά γυναίκα με τέτοιες λαγαρές κρίσεις και τέτοιο γερό αίστημα. Εγώ ένα πράμα μονάχα ξέρω, πως κι αυτά το καλό στην Ίδέα το χρωστάμε. Αδύνατο με τη δημοτική μια μέρα να μη ξεσκεπάσει η φυλή μας όλη την όμορφη που κούβει μέσα της κι όλα τα διαμάντια που τα θολώσανε με τη φαρμακωμένη τους κατχνιά οι μαθησι δασκάλοι. Αδύνατο μια μέρα οι Μυριέλλες και οι Γαλάτειες να μη μας γεννήσουνε καινούριους Διάκους, Μποτσαράλους, Ασπασίες και Μπουμπουλίνες. Το εύχομεθα και το καρτεράμε με όλη την ψυχή μας. Τώρα δες έρθουμε και στα Κρητικόπουλα. Διαβάζα κάθε σειρά της απολογίας τους κ' έκλαιγα, Νουμά μου. Δεν κλαίγανε τα μάτια μου, μα έκλαιγε η ψυχή μέσα και μου έρχόντανε να σηκωθώ, να γονατίσω μπρός στις ήρωϊκές εκείνες ψυχές, στους καινούριους εκείνους μαρτύρους και να βροντοφωνήσω: Γεϊά σας, λιονταρόψυχοι λεβίντες, κι εγώ μια μέρα μπορέση το έμοιρο έθνος μας λέντερο να πατήση το λαϊκό του δασκάλου, τα όνοματά σας, μαζί με τόσα άλλα, με χρυσά γράμματα θα είναι γραμμένα στις καρδιές των παιδιών μας. Από σας περιμένουμε, μια μέρα με την ποθητή ένωση, ένα αίμα ζωηρό, ένα αίμα καινούργιο, να σταλάξετε στις παγωμένες φλέβες μας. Και τί όμορφο είναι το δώρο σας που θα φέρετε στη Μάννα μας! Της αξίζει πράματι ένα τέτοιο δώρο, σ' αυτές που γέννησε και θέρειψε την κοσμοσώστρα Ίδέα. Κουράγιο το λοιπόν...

Αφτά τα λόγια θάλεγα και θάφινε ένα θερμό φιλι πάνω σταγόνα τους μέτωπα. Και τί να πω για τον Παλαμά μας! Όσες φορές έρθη ο Νουμάς και δέ β έπω τ' όνομά του, μια κρύα άπογοήτευση με πιά-

— Είν' αδύνατο να πεθάνω! Είμαι ποιητής εγώ! Είμ' άθάνατος εγώ!

Και τραβήξα με τα χέρια ψηλά, ένω ή στολή έσταζε σα βρύση απ' όλες τις άκρες της.

Τίποτ' έμεις δέν έπαθα. Όχι δέν πέθανα, καθώς λένε οι τσομπανάρειοι της Γκίονας, μα ούτε συνάχι δέ με πείραξε. Εγώ είμαι γερό πετσι, ρε παιδιά! Τίποτα δέ με περνάει... Είμ' άθάνατος εγώ!...

*

Την άλλη μέρ' απάντησα το φίλο μου τίν ποιητή, που, σαν άνθρωπος της χώρας, είχε μισοαρρωστήσει.

— Εγώ, του λέω, ο ποιητής του βουνού, τίποτα δέν έπαθα...

Τούπα κατόπι την ιστορία πουπαθα το βράδι. Και κείνος μούπε:

— Είδες... Μέσα στην κορφή της ζωής ξεπροβάλλει το βάραθρο του θανάτου.

— Έτσι είν' ο κόσμος, τούπα γώ. Τ' άνακάτωμα της ζωής και του θανάτου κάνουνε τον κόσμο δλο. Δε τη χαρούμε, μωρές παιδιά τη ζωή, όσο την έχουμε στα χέρια μας!...

*

Κι ο ύπονωματάρχης σηκώθηκε. Έκαμε το σύνθημα να βγούμε από την ταβέρνα. Και βγήκαμε. Και τραβήξαμε γι' άλλο...

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

το γραφείο (δρόμος Ζήνωνος 2) πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ το ένα και 1,25 φρ. χρ. για το έξωτερικό, τόκοι και βιβλία του ΨΥΧΑΡΗ «Τόνειρο του Γιαννίρη» — του ΠΑΛΛΗ «Ηλίας και Φεγγάρι» — του ΦΩΤΙΑΔΗ «Το γλωσσικό ζήτημα και η Εκπαιδευτική μας αναγέννηση» — του ΕΦΤΑΔΙΩΤΗ «Ιστορία της Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα και Βρονκόλακας» και «Νησιώτικες Ιστορίες» — του Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οι σκιάς μου» — του ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ «Το Άνεχτίμυχο» (δράμα) — του ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία και Πατρίδα» — του ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τα Παλιά και τα Καινούρια» — του Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Η ματιά» — του Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανό και πεθαμένο» και «Ο Άσωτος» (δράματα) — του ΛΟΓΓΟΥ «Αδάμ και Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερδής) — του ΕΥΡΗΛΙΔΗ «Η Μήδεια» (μεταφρ. Περιγαλιτή) του ΣΟΦΟΚΛΗ «Ο Αίας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σίδερη). Η ΙΑΙΔΑ μεταφρασμένη από τον Αλέξ. Παλλάη δρ. 2 και φρ. χρ. 2 1/2 για το έξωτερικό,

Η ΣΕΙΡΗΝΟΥΔΑ. Ήθελα να σου δώσω τα χέρια μου, αν δέν είτανε τόσο άγρια και μελαψά.

ΣΥΓΑΒΙΑ. Είναι καλότυχα τα χέρια σου άγγίζουσε τα φύλλα, τα λουλούδια, τον άμμο, το νερό, τις πέτρες, τα παιδιά, τα ζώα, όλα τάδωα πράματα. Είναι καλότυχη, Σειρηνούλα, εσύ: η ψυχή σου γεννιέται κάθε πρωί. Πότε είναι μικρή σα μαργαριτάρι, πότε είναι μεγάλη σαν τη θάλασσα. Δέν έχεις τίποτα εσύ και τα έχεις όλα δέν ξέρεις τίποτα και τα ξέρεις όλα...

Η ΣΕΙΡΗΝΟΥΔΑ (γυρίζοντας άξοφρα και κόβοντας της την όμυλία.) Τέκουσε το κοπαδι τα πουλιά; Κύττα, κύττα πόσα χελιδόνια στη θάλασσα! Είναι παραπάνω από χίλια: ένα σύννεφο ζωντανό. Κύττα πώς λάμπουσε! Τώρα φεύγουμε, πάλι σε μεγάλο ταξίδι, σε μια χώρα μακρινή. Ο ίσκιος περπατεί άπάνου στο νερό μαζί τους: κάποιον φτερό πέφτει: θα βραδυάξη: θάπαντήσουνε τα κατκία στένοιχτό το πέλαγο: θα δώνη τα φώσια, θάκούσουνε τα τραγούδια των ναυτών: οι ναύτες θα τα κυτάνε που θα περνούνε: θα περάσουνε ξυστά στα πανιά: κάποιον θα σκοτάψη, θα πέση κουρασμένο στην κουβέρτα. Ένα βράδυ, ένα σύννεφο κουρασμένο χελιδόνια θα πείσουνε άπάνου σε μια βάρκα, σαν

κοπαδία ψαρόνια στα δίχτυα της στεριάς, και θα τη σκεπάσουν όλη. Οι ναύτες δε θα τα πειράξουνε. Δε θα κουνήθουνε, για να μην τα τρομάξουν: δε θα μιλήσουν, για να τα φήσουνε να κοιμηθουνε. Κ' επειδή θάνατι δε και στον τύπο της άγκουρας και στον τιμονιό το δοιάκι, εκείνο το βράδυ η βάρκα θάρμενιξη στην τύχη με το φεγγάρι. Μα την αύγή... Α! Ποιός σε φωνάζει;

(Κόβει στη μέση τένειρο, άκούγοντας μια ξένη φωνή ανάμεσα στις ροδοδάφνες: κάνει να φύγη.)

Γεϊά σου, γεϊά σου.

ΣΥΓΑΒΙΑ (με άγωνία.) Είναι η άδερφή μου. Μη φύγης, μην πάς άλλο, Σειρηνούλα. Μείν' εδώ τρογύρω. Έρχεται η Μπαέτα.

Η ΣΕΙΡΗΝΟΥΔΑ. Γεϊά σου, γεϊά σου. Θα ξαναγυρίσω.

(Φεύγει προς τη θάλασσα, χάνεται μέσα στο γαλάζιο και στον ήλιο.)

(Στάλλο φύλλο τελιώνει)

νει. Εγώ θαρρώ, πως μια μέρα με το φανάρι θα γυρέθουνε τα φύλλα του «Νουμά» για να διαβάζουσε τον Παλαμά. Αν το πρώτο στάδιο της πνευματικής ζωής της ξαναγεννημένης Ελλάδας αρχίζει από το Σολωμό, το δέφτερο και το ώριότερο σίγουρα αρχίζει από τον Παλαμά. Αφτός τέλεια γκρέμησε πιά τα σύνορα που χωρίζανε την ποίηση από τα πεζά. Μια θεία, Απολλώνια άρμονία είναι χυμένη σε όλα τα έργα του, που όταν τα διαβάζης σου μουδιάζουσε το κορμί, σου δίνουσε φτερά στην ψυχή, και πετάς, πετάς σε κόσμους τόσο όμορφους, τόσο ιδανικούς, που μόνος κ'ότός ξέρει την τέχνη να τους πλάθη. Εγώ δοξάζω το Θεό, που τόσο γρήγορα γίνεκα δημοτικιστής, και μέσα σε τόσες άτυχίες έχω την τύχη να διαβάσω τουλάχιστον έναν Παλαμά. Όλες τις άλλες χαρές τις αφήνω στους καθυρεθουσάδους.

Καστελλόριζο, Θεριστής του 909.

Σε φιλώ

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΜΕ ΠΙΑΝΟ
Τυπωθήκανε στη Λειψία και πουλιούνται στα γραφεία του «Νουμά».

- α) ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΛΑΚΑΚΗ:
- 1) Στην άέμη καρφωμένα Δρ. 1.—
 - 2) Τραγουδάκι » 1.—
 - 3) Στη νήσο πέρα ο πύργος της Αθώρητης » 1.—
- β) ΠΟΙΗΣΗ ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ:
- 4) Μολιδιάτισσα Δρ. 1.—
 - 5) Μισιριώτισσα » 1.—
 - 6) Ρουμेलιώτισσα » 1.50
 - 7) Αφροδίτη » 1.50
 - 8) Χάντε χέρδε » 1.—
 - 9) Μικρούλα » 1.50
 - 10) Στόν Έποπα (μαλλιαρικά Πόπ!) Χαρίζεται.
- Όλα μαζί ένας τόμος δρ. 5.

ΤΟ ΜΟΤΟ ΜΑΣ
Με γλώσσα ζωντανή να πούμε ζωντανές ιδέες στο ζωντανό λαό.

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
Έκδοσε στη ζωντανή μας γλώσσα των καλύτερων έργων των πιο ξακουσμένων φιλοσοφών. Βγήκε κιόλα το πρώτο βιβλίο

ΤΟ ΕΞΡΙΖΟΜΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΙΑΣ
Το δεύτερο βιβλίο που θα έκδοθει σε λίγες μέρες θάνατι

Η ΜΑΝΝΑ
Του Μάξιμ Γκόρκυ
Συντρομή χρονιάτικια φρ. χρ. 15, εξαμηνιάτικια φρ. χρ. 7,50.
Laos' Monthly Library
306 w. 54 th. St., City.
New York

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΡΑΜΑΣ
ΟΙ ΛΟΞΟΙ ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΙ
Βγήκε τελευταία και πουλιέται 2 δρ. στα γραφεία του «Νουμά».

ΔΙΑΛΟΓΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

(Στὸν Ταγκόπουλό μου)

Παππᾶ τὴν ἄμαρτία μου θὰ σ' τὴν ἐξομολογήσω -
μὲ πλάνευες μὰ μάλιστα γιὰ νὰ παραστρατήσω!

Μοῦ κάψαν τὴν καρδοῦλα μου τὰ μαῦρά της μα-
τάκια,

μὰ σὰ χαμογελάσανε τὰ κόκκινα χειλάκια -
τοῦ Μάη τὰ νεράσια -

τρελλάινονται, δὲ βλέπω μπρός, συχώρα δέσποτά μου,
τῆς ζώνω τὴ μεσοῦλα της καὶ τὴν τραβῶ κοντά μου...

"Αἴ! ὄλα τὰ κοράσια
σὰ μοιάζανε στὴν ἄμορφιά μὲ τὴ νερόῖδα κείνη...

- Κανείς τὴν ἐξομολόγησέ στὴ μέση δὲν ἀφίνει
τί ἔκανες, γιὰ πὲ μου;

- Σὰ λείμονίτσα φουντωτή, ποῦ μὲ καμάρι γέρονε
στο φύσημα τάνέμου,

λυγίζει τὸ κορμάκι της καὶ τὰ μυαλά μου παίρνει
Σὰ λείμονίτσα μυρουδιά μου γίνεσαι τριγύρο

στο πλάγι της σὰ γύρω!

Παππᾶ μου! Τὰ χειλάκια της, τὰ μουσκομυρισμένα,
δὲν τᾶδες, δὲν τῆς μίλησες!

- Ποῦ νάχης τὴν κατάρρα μου, μὲ κόλασες καὶ μέναι
πολλὲς φορὲς τὴ φίλησες;

"Ἡ ἄσκημά σου περισσή,
ποιὰ κόρη θὰ σὲ πάρη;

- Κ' ἢ πεταλούδα ἢ χρυσὴ
δὲν τρέχει σὸ θυμάρι;

Κόρη, ποῦ μοῦπηρες τὸ νοῦ,
σὺ γεῖανε μου τὰ πάθη!

Γίνου βολέτα τοῦ βουνοῦ
π' ἀνθίζει μὲς σὲ ἀγκάθι,

καὶ συντροφιὰ του πιά νὰ ζῆ
τῶχει κρυφὸ καμάρι -

μουσκοβολοῦμαι μ' αὐτὴ μαζί
καὶ τᾶχαρο χορτάρι!

Κόκκινό μου λουλουδάκι,
φαίνεσαι χαρὰ τῆς γῆς!

Στὸ καθένα σου φυλλάκι
λάμπει κ' ἓνα διαμαντάκι

μὲς σὸν ἥλιο τῆς Ἀθῆνης!

Νᾶναι δάκρυ κειὸ πού λάμπει;
τᾶγρουκῆς καὶ σὺ, φτωχό,

πὼς ἢ χάρη σου θὰ ζήσῃ
ἓνα μῆνα μοι ἀχό;

Νοτιάς φυσάει σὸν βουνοῦ τὴν ἀψηλὴ ραχοῦλα
ἐσπλώσανε τὰ σὺννεφα ἓνα πελώριο Ἀράπη!

Μιά σιγανὴ βροχοῦλα
στὰ φύλλα σιγοτραγουδεῖ κάποια κρυφὴ ἀγάπη!

Σὰν ταξιδιάρικα πουλιά τὰ σὺννεφα πετᾶνε
κ' ἢ ἑαστεριά σὸν σὺρανὸ χαμογελάει καὶ πάλι.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχyon διὰ τὴν κλήρωσιν 28 Ἰουνίου (11 Ἰου-
λίου) 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Table with columns: ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ, ΜΕΓΑ ΚΕΡΑΟΣ, Κέρδος, ἕκ δραχ., Amount. Totals: 1000 ἐν ὄλῳ κέρδη ἄξιας δραχμῶν... 225,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθ-
μάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεία τῶν ἐφημερίδων πρὸς
δραχ. μιᾶν ἑκαστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μιᾶν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.
Διὰ πᾶσαν πληροφoρίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν
Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.
Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

δακρύσανε, Μαρίκα μου,
τὰ μαῦρά σου ματάκια...
Τὸ χέρι σου τὸ μαλακὸ
ἀγκάθ' εἶχε κεντήσει -
καλὰ τὸ λὲν πὼς εἶν' κακὸ
κανέναν νὰ γλυστρήσῃ!

Τὶ νὰ τὰ κάνω τὰ λιλιὰ
χωρὶς ἀγάπη νᾶχω;
νὰ μοιάζω τὴν ἀγραμπελιά
ποῦ φέτρωνε σὲ βράχο;
Κάλιο τὸ νῦὸ τὸ χορευτή,
μὲ τὴ λυγὴ τὴ μέση...
- Στὸ βίῳ σου, βρὲ πραγματευτή,
κατὴ φωτιά νὰ πέσῃ!

Γιὰ σου, βορριά, παλλικαρᾶ!
Ἔκαν' ἢ ψάθα της φτερά
καὶ πέταξε σὸ δρόμο,
καὶ τὸ φουστάνι, μιὰ χαρά,
σημάθῃκε σὸν ὄμο!
Νὰ ποδαράκι τορνευτὸ
κ' ἓνα μουτράκι, ποῦ σκυφτὸ
σὰ ρόδο κοκκινίζει
καὶ μένα δαίμονίζει!
Ἐγὼ, πουλί μου, κὶ ἄ γελῶ
πάλι καλὸ σὺν θέλω...
Στάσου! τὰ μάτια σοῦ φιλῶ
καὶ φέρνω τὸ καπέλλο!

G. N. ABAZOS

ΧΡΟΝΙΚΟ ΒΔΩΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

(Ἀπὸ Πέμμητὴ σὲ Πέμμητὴ)

- Ἡ δίκη τοῦ ἀνθυπάρχου Τρόφου καὶ τοῦ ἀματιᾶ
Χάρου βᾶστηξε ἰσχυρὴ τὴν Τρίτην. Ὁ Τρόφος καταδικά-
στηκε 15 χρόνια φυλακῆ γιὰτὶ θέλησε νὰ σκοτώσῃ τὴ
γυναικαδέρφη του Γένριξον καὶ τὶς ἐκλεψε καὶ τὰ χρυσα-
φικά ποῦχε πάνω της, κὶ ὁ Χάρου 10 χρόνια φυλακῆ γιὰτὶ
τόν ἐβόησεν στὶς δύο αὐτὲς πράξεις. Τὴν περασμένη Πα-
ρασκευῆ κλέψανε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῶν ἐπιταγῶν τοῦ Ταχυ-
δρομείου Πειραιῶς 55 χιλ. δρ. Τὰ χρήματα τὰ κλέψανε,
φαίνεται, ὑπάλληλοι τοῦ Ταχυδρομείου, γιὰτὶ ἢ κίσει ποῦ
φυλαγόντουσαν αὐτὰ βρέθηκε ἀπέσφραγτη. - Τὴν Κεριακὴ τὸ
πρωτὶ ἦρθε στὴν Ἀθήνα ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ.
Φώτιος. - Τὴν Κεριακὴ σκοτώθηκε μὲ πιστόλι ὁ συνταγ-
ματάρχης τῆς οἰκονομίας Βεσᾶρχης, γιὰτὶ οἱ φημερίδες
δημοσίεψαν γιὰ αὐτὸνε κατὶ βρομερὰ σκάνδαλα, παρόμοια
μὲ τὰ σκάνδαλα τοῦ Οὐίλεμπουργκ ποῦ συνταράξανε πέρα
τὴ Γερμανία. - Σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες ποῦ μάζωξε τὸ
Ἰπουργεῖο, ἢ φεταῖνὴ σαρδέια τῆς σταφίδας θὰ φτάσει τὰ
350 ἑκατομύρια λίτρες καὶ θᾶναι λιγώτερον 30 περίπου

ἑκατομ. ἀπὸ τὴν περσινή. - Ἀποφασίστηκε νὰ γίνει στὶς
26 τοῦ Ἀλωνάρη τὸ 15ο διδασκαλικὸ συνέδριον στὴν
Ἀθήνα.

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

- Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία παίζεται, ἀπὸ τὴν περασμένην
Τρίτην, γραμμὴ καθε βράδι, στὸ Ἀθηναϊκὸ ἢ «Προσφύμινη»
τοῦ Γριλλπάρτσερ, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Κ. Χατζό-
πουλο. Τὸ θέατρο εἶναι γιομάτο καθε βράδι καὶ καταγερο-
κροτοῦνται ἢ κ. Βασ. Στεφανίου καὶ οἱ κ. κ. Ε. Δελειάρ-
δος καὶ Ε. Κουκουδάκης ποῦ παίζουν τὰ πρῶτα πρόσωπα
τῆς τραγωδίας.

- Τὸν ἄλλο μῆνα θὰ παιχτοῦνε σὸ Βασιλεῖ ἀπὸ τὸ
θέατρο τῆς κ. Κυβίλης τὰ δύο ἄσματα τοῦ Ταγκόπουλου
«Οἱ Ἀλυσίδες» καὶ «Στὴν ὀξυπορτα».
- Τὸ σήμερον ἔβη τοῦ κ. Πέτρου Βασιλικού, καθὼς
καὶ ἄλλο ποῦ τυπώθηκε σὸν περασμένον φύλλο, τᾶχαμε
λάβει ἀπὸ κειὸ μὰ τᾶργήσαμε λίγο γιὰτ' εἶχαν ἄλλα ἄρ-
θρα σειρᾶ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία
Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπε-
ζικὰ γραμματία νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ
ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909
ἢ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῆ
Κεντρικῆ Καταστάματι καὶ τοῖς Ἰποκαταστήματι
αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία ἀποδοτέας
ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένην προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκω.
1 1/2 τοῖς 0,0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας
καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ
τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0,10 κατ' ἔτος μέχρι
50.000 δραχμῶν, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 τοῖς
0,10. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοιχτὸν
λογαριασμὸν παραδ.δομένου τῆ καταθέτη ἐββλιαρίου λογα-
ριασμῶ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.
2 ταῖς 0,10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις ἀποδοτέας
μετὰ 3 ἡ μῆνας τουλάχιστον.
2 1/2 τοῖς 0,10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀπο-
δοτέας μετὰ 3 ἔτος τουλάχιστον.
3 τοῖς 0,10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας
μετὰ δύο ἔτη τουλάχιστον.
3 1/2 τοῖς 0,10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδο-
τέας μετὰ τῆσάρη ἔτη τουλάχιστον.
4 τοῖς 0,10 κατ' ἔτος, διὰ τὰς καταθέσεις τῆς ἀποδοτέας
μετὰ πέντε ἔτη τουλάχιστον ὅς καὶ διὰ τὰς πέρα τῶν
πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν

Δέχεται ἔτι ἐντόκου καταθέσεις εἰς χρυσόν ἢ τοῖς
εἰς φράγκα καὶ λίρα Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένην προ-
θεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκω.
1 1/2 τοῖς 0,10 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τουλάχιστ.
2 » » » » » » 1 ἔτους »
2 1/2 » » » » » » 2 ἔτων »
3 » » » » » » 4 » »
4 » » » » » » 5 » »
Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ'
ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῆ ἢ ἀνυνομί.
Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι ὁμολογιῶν πληρώνονται
παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστάματι καὶ τῆ αἰτῆσει τοῦ κατα-
θέτου Ἰποκαταστήματι τῆς τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα
εἰς ὃ ἐγένετο ἢ καταθέσει.